

øgelse for landbrugerne, vil andre uheldige konsekvenser udløses til skade for landbruget og for landet som helhed.

Prisstigninger på fødevarer vil medføre et betydeligt pres fra lønmodtagernes side for at opnå kompensation. Lønstigningerne vil ramme landbruget såvel direkte som indirekte og yderligere udhule provenuet. Men endnu større skade vil disse prisstigninger volde ved, at levefoden i Danmark generelt nedsættes, samtidig med at de inflatoriske tendenser forstærkes betydeligt og industriens konkurrenceevne dalere.

Den eneste befolkningsgruppe, der kan forvente en betydelig gevinst af loven, er engros- og detailhandlende i fødevarerbranchen, der sikkert vil fastholde avanceprocenterne.

Med det foreliggende lovforslag har regeringen således endnu en gang vist svigten- de evne til at gennemføre love, der virkelig kan løse landbrugsproblemerne, og samtidig væltes nye byrder over på forbrugerne.

En brugbar vej frem må findes ved at løse landbrugets rationaliseringsproblemer. Påtrængende er det her især med offentlige lån til de forskellige typer af fællesled i produktionen, nyudbygning, især af mejerier, i oparbejdsleddet og endelig ved en effektiv omlægning af landbrugets stivnede salgsorganisationer. Hertil kommer, at spørgsmålet om landbrugernes uddannelse må tages op til en grundig behandling med stærk udbygning for øje. Og endelig gælder det for landbruget som for så mange andre samfundsgrene, at den høje rentefod virker så stærkt belastende og initiativbegrænsende, at en rentenedsættelse nu er en bydende nødvendighed. En sådan politik vil finde en bred støtte i alle samfundslag, og ikke som den foreslåede lov medføre en alvorlig udbygning af skellene mellem by og land. Socialistisk folkeparti medvirker gerne til at stille midler til rådighed for en lovgivning efter sådanne ændrede linjer, selv om det naturligvis må få indflydelse på beløbsrammen, at de hidtil ydede meget store samfundsmæssige tilskud må betragtes som fejlinvesterede og i hovedsagen har været personlige tilskud til de nuværende ejere. Dette har bevirket vanskeligheder, der mærkes langt fremover, ved at disse tilskud straks er omsat i stigende ejendomspriser.

Det er på høje tid, at dansk landbrug besinder sig på, at dets problemer ikke løses ved at videreføre den hidtidige tilskuds- politik, og heller ikke kan de ventes løst ved ønskedrømme om produktionsfrihed i fællesmarkedet.

Et andet mindretal (Hans Rasmussen) kan ikke medvirke til de stillede ændringsfor- slags gennemførelse, men vil motivere sin stilling ved lovforslagets 2. behandling.

Ændringsforslag.

Af landbrugsministeren, tiltrådt af et flertal (Anders Andersen, Jens Chr. Christensen, Haunstrup Clemmensen, Niels Eriksen, Per Federspiel, Lis Groes, Hjortnæs, Horn, Per Hækkerup, Kirkegaard, Ninn-Hansen, Carl Petersen, Chr. Rasmussen, Chr. Thomsen og H. C. Toft):

Til lovforslagets tekst.

1) I den under nr. 2 foreslåede affattelse af den nye § 2 a ændres i stk. 1, 5.-6. linje, ordene „kan godkendes“ til: „er godkendt“.

2) Til den under nr. 2 foreslåede affat- telse af den nye § 2 a, stk. 1, føjes følgende:

„Ved monopoltilsynets godkendelse af for- nævnte hjemmemarkedspriser skal der på landbrugets begæring åbnes adgang til for perioden indtil lovens udløb for de pågæl- dende varegrupper tilsammen at opnå en indtægtsforøgelse, der i forhold til Det land- økonomiske Driftsbureaus regnskabsår 1961- 62 — eksklusive landbrugets eget forbrug — andrager indtil 200 mill. kr. ud over den forhøjelse, der er hjemlet i slutningen af § 2, stk. 1. Såfremt den gennemsnitlige eks- portpris for en eller flere af de nævnte varer er højere end den af monopoltilsynet god- kendte, skal landbruget være berettiget til at opnå denne pris. Det overlades fornævnte organisationer ved den første prisgodken- delse selv at fordele totalbeløbet på rimelig måde på de enkelte varer. Denne fordeling kan dog senere på organisationernes begæ- ring undtagelsesvis fraviges, såfremt mar-